

בין חיילים גבורים ומוסריים ובין הנהגה בלתי-מוסרית ואכזרית

לא תוכל לומר 'דינו לא שפכו את הדם הזה' ולנקות את עצמה מכתב האישום שהתורה מנסחת בפסוק זה נגד כל סוג של מנהיגות המאפשרת שפיכות, וכל שכן מנהיגות המפקירה דם.

כיון שבאיזה מין התחסדות צבועה זהותנו היהודית מגוייסת זה עשרות בשנים - תוך סילוף מחפיר - כדי להצדיק את הפשע הנורא הזה, - אסור לנו להיות ככל העמים, ויחד עם זה אם אנו מבדילים בין יהודי לגוי, אנו עוברים על איסור גזענות! - הגיע הזמן שרבני ישראל ירימו את קולם ויודיעו קבל עם ועדה **שיש כאן עיוות מחפיר של המוסר היהודי**. וכיון שרבים הם פסידו-המלומדים עטורי כיפה בראשם המנחים בדרך מסולפת זו את הצבור ואת המנהיגות זה עשרות בשנים, אין לי ברירה אלא להביא מקצת ממקורות ההלכה כדי להמחיש עד כמה פסידו-מוסר זה אינו מבית מדרש עמנו. כבר על הפסוק 'וחי אחיך עמך' דרש רבי עקיבא, וכך היא ההלכה, 'עמך, חייך קודמים לחיי חברך'. ואם בין שני יהודים כך הדין, על אחת כמה וכמה **שיש להעדיף חיי אחינו על פני חיי כל אדם אחר בעולם**, אנשים נשים וטף. ולפיכך כל בר דעת, וכל שכן כל אדם המתיימר להיות נאמן לדרכי ה' חייב לקבוע שבדילמה בין קיום חיי חייל ובין קיום חיי כל אדם אחר שאינו מעמנו, אין מקום לכל היסוס. לכן על הצבא לנקוט בכל הצעדים הדרושים כדי להגן על חיי חיילינו, יהיה המחיר אשר יהיה מן הצד השני. **על הכוחות שלנו לרמוס את אויבינו בכל דרך אפשרית אם וכאשר הדבר נדרש, וללא כל נקיפת מצפון**. או לאותה מנהיגות המסוגלת להתפאר בעובדה שנמנעה מלפגוע במשפחות האוייב ויחד עם זה אינה מסוגלת להבין **שהיא הורסת משפחות מבני עמה היא**. זו אכזריות ורשעות שלא יהיה להן כל מחילה לעולמי עולמים.

ודברי רבי עקיבה הנ"ל נאמרו בשעת שלום, עאכ"ו בשעת מלחמה שקבעו כל רבותינו 'טוב שב' הרוג בשעת מלחמה (ראה מכילתא, ומכילתא דרשב"י, מסכת סופרים, הרמב"ם, התוספות, מרן בכ"מ ובשו"ע ועוד אין-ספור מקורות). **לכן מזין תורה אין שום מקום להתחשבות בחיי אחרים בשעת מלחמה המסכנת אותנו**. הצד הקובע חייב להיות בראש ובראשונה דבר אחד: **טובת עמנו**. ולגבי הנוהג אחרת כבר קבעו 'ורחמי רשעים אכזרי, כל המרחם על הרשעים סופו להתאכזר על הטובים'. מי שמתעלם מכך מפר את 'החזקה החברתית' הבונה ומשתית כל עם, והוא מקעקע יסודות העם כולו, כי אם אין העדפת בני עמנו על פני בני עם אחר, אין עוד מקום לשום זהות ושייכות לאומית.

עמנו שהזדהה תמיד דרך ההיסטוריה שלו המתאורת בתנ"ך, יזכור בקלות שהמלך הראשון בישראל, שאול, סולק מכסא השלטון ע"י הקב"ה משום שריחם על

השעה מביאה אותי כיום לכתוב לא משום שיש בי כח לכתוב אלא משום שלא נשאר בי כח לשתוק. כל נסיונות יפוי שבעולם לא תוכלנה לטשטש את העובדה שהחיזבלה יש"ו הצליחה לבצע טבח בחיילי ישראל. ברגע זה רשימת ההרוגים מגיעה כבר לשמונה והפצועים לכמה עשרות ומי יודע אם היא נסגרה. חיילים אלה לא מתו ולא נפצעו לשוא ח"ו, אבל הם נהרגו ונפצעו בקרבות עזים שאין כדגומתם, קרבות שהם ניהלו בגבורה עילאית שידובר עליה עשרות בשנים, מול חיות טרף שבטעות יש להן צורת אדם, אבל הנורא מכל הוא **שהיה אפשרי למנוע טבח זה**. על כל אזרח בישראל לדעת שקרבנם נובע **מההוראות הבלתי-מוסריות ביותר שניתנו אי-פעם לצבא כלשהו**.

כל אותם נפגעים, וגם כל חבריהם שב"ה שרדו בחיים למרות אכזריות האוייב, נדרשו להיכנס ל'בירת החיזבלה' ללא 'ריכוך השטח' באמצעות ארטילריה, והכל רק כדי לא לפגוע בפסידו-חפים מפשע'. יתירה מזו, לאחר שבנס הצליחו למלא משימותיהם בהצלחה למרות הדרישות האכזריות של קוד פסידו-אתי של צה"ל, הם נתקלו במבחלים החוסים בצל מסגד ובצל פסידו-אזרחים. מוחם הנשטף זה כבר שנים על ידי קוד פסידו-אתי זה לא רצו לפגוע במקום קדוש לאיסלם וגם לא באזרחים, ושילמו ביוקר נורא. במילים אחרות, מפקדי הצבא וקברניטי המדינה מוכנים להקריב אזרחיהם הטובים ביותר, הנאמנים ביותר, המסורים ביותר הגיבורים ביותר על מזבח פסידו-מוסר אווילי מבית מדרשה של נצרות, מוסר שאמנם היא הצהירה עליו, אבל הייתה הראשונה לרמוס בהיסטוריה.

אינני מדבר על העובדה שמנהיגי המדינה רצו להוכיח שאפשר להיכנס באמצעות יחידות מובחרות בלבד, דבר שהוכח כהתאבדות המונית - כל מי שעקב הבחין שאין כמעט יחידה מובחרת אחת שלא נפגעה קשות (אם לא אנושות), מגלן, עורב, אגוז, - ויש בזה כבר פשע שלא יסולח לעולם, אלא שהגרוע מכל הוא שהנהגת המדינה והצבא הוכיחו בפעם המי יודע כמה בעשרים וחמש השנים האחרונות, שאין לה כל בעייה להקריב טובי אזרחי המדינה כדי לא לפגוע במשפחות אויבינו. **יש כאן הקרבה של חיי אזרחים על מזבח מוסר מסולף, אכזרי ודמיוני**. לכן, חובה מוטלת עלינו להודיע קבל עם ועדה שמנהיגות זו נושאת במלא האחריות על כל שפיכות דם אזרחיה, בפני הקב"ה ובפני המשפחות, ואין לה כל רשות להטיל את האחריות על אויבינו. מעולם

הרב ד"ר אליהו רחמים זייני
ראש ישיבת ההסדר 'אור וישועה' חיפה²

עמלק¹. ועל אשר המלך אחאב ריחם על מלך ארם אויבו המושבע, שולח לו הקב"ה נביא לומר לו 'ען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו' (מלכים א פרק כ).

העיתונות זיהתה בדקות האחרונות, ובצדק, את הדמיון שבין המלחמה בג'נין ובין מה שהתרחש בלבנון היום. אכן נכון, בג'נין, הקריבו ממשלת ישראל ופיקוד הצבא על מזבח האיוולת והאכזריות הישראלית טובי חיילנו כדי לא לפגוע באוייבי ישראל ובקרוביהם, וכך נהגו הפעם גם כן. גם שם בג'נין, כל פינה הייתה ממולכדת, כל פחית, כל קיר, כל רחוב, כל חלון, כל צנרת, כל ריצפה, עד כדי כך שהיה דרוש כשש שעות כדי להתקדם עשרה מטר, וממשלת ישראל סירבה בכל תוקף להפציץ את ג'נין למרות ריבוי הקרבנות, אפילו אחרי אסון השייטת, ושלחה את טובי חיילנו למוות כמעט בטוח. ושאל תיאמר לנו השטות לפיה היו האזרחים לבנוניים 'שבויים' בידי החיזבאלה, כי 70% מהלבנוניים הודיעו שהם **תומכים בחטיפת חיילים**, קרי, הרוב המוחץ של לבנון מתייצב מאחורי החיזבאלה, ולכן תומכי טרורזים הם, **ותומכי טרורזים דינם כטרוריסטים לכל דבר**. וכאן למען האמת הנקודה הנוראה ביותר באי-ההבנה הישראלית: לטעון שאזרחים יכולים להיות מנותקים מצבא במדינה, הוא לטעון שאין אלא פרטים ולא עם. במילים אחרות, זה לשלול מיסודו את המושג 'עם'.

למי שיש במוחו אפילו רק קורטוב של השכלה מבין שאין **מלחמה בין פרטים**, אלא **רק בין עמים**. האגוצנטריות החולנית הכרונית של התפשיה המערבית השכיחה עובדה אלמנטרית זו, ולכן היא אינה מסוגלת להבין ההבדל שבין הנוגע לפרטים ובין הנוגעים לכללים ולעמים. כל מערכות הגנה של מדינת ישראל קרסו מזמן בפני חיידק תוקפני זה. נעשה דחוף להביא מרפא לחברה חולה זו.

לכן נאמר ללא היסוס וללא רתיעה: מנהיגות פוליטית וצבאית המסכנת אפילו חייל אחד כדי לא לסכן בני עם אחר, **דינה כלפי שמיים כדין רוצח בדם קר ובזדון**. על אזרחי מדינת ישראל להוקיע החלטות בלתי מוסריות אלה, ולהתנות את מוכנתם להמשך המאבק בעמידה בלתי מתפשרת מאחורי העקרון של עדיפות חייו אחינו על פני חיי וערכי כל שאר העמים. כך היא דרכה של תורה, ולכן כך היא יהדות אמיתית. וכאן מלה טובה אחת על חיילינו: **אנו מורידים את הכובע בפני גבורתכם ואומץ לבכם, ובמיוחד על שאתם מסכימים לשרת בכל לבכם ובכל נשפכם מדינה המתאכזרת כל כך עליכם**. היא איננה ראויה לכם. ועל כל מה שעשיתם ואתם עושים, זכות עילאית שמורה לכם לנצח נצחים.

¹ . דרך אגב על יהודים הוא לא ידע לרחם, זה מזכיר לכם שמהו!?

² . הדברים אינם על דעת המוסד השני בו אני מועסק.